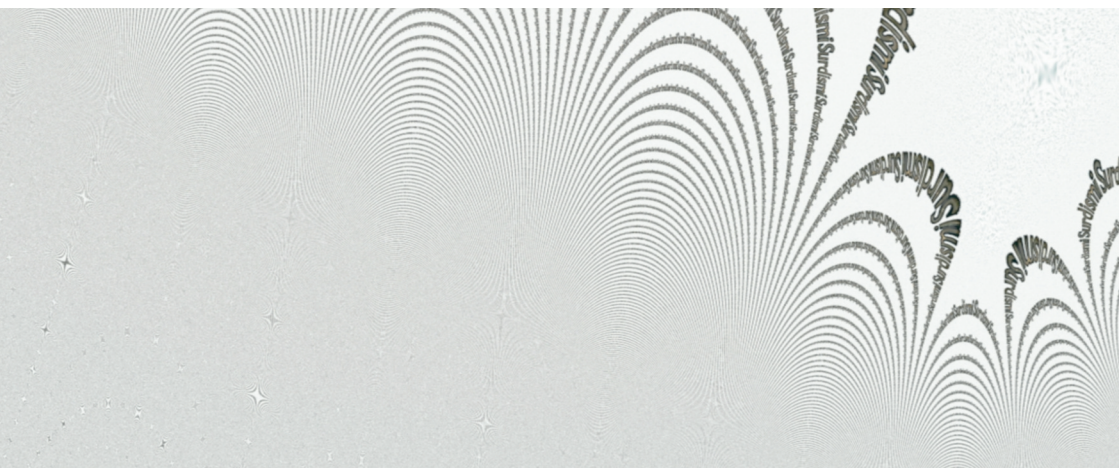

Jan Kauppinen

SURDISMI

Jan Kauppinen
2022

Jan Kauppinen

Surdismi

© Jan Kauppinen 2022

Kannen suunnittelu: Mika-Petri Lauronen

Sisuksen taitto: Mika-Petri Lauronen

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-5027-8 (pehmeäkantinen)

Sisällysluettelo

6	Surdismi
6	Intergalaktinen yhteistyö
7	Alussa oli...
9	Kritiikki
10	Väittelystä
12	Tahdon vapaudesta
14	Paratiisi
19	Mind-upload
21	Miksi Jumala ei esittäydy?
21	Sielu
22	Elämän tarkoitus
23	Hyveellisyydestä ja moraalista
24	Rakkaudesta
26	Kohtalo
27	Jumala
27	Vallasta
27	Hullun ja neron ero
27	Jeesuksen sanat
29	Via Dolorosa
35	Katajanokka
37	Lapinlahti
41	Kellokosken vuodet
42	Auroran vuodet

Tämä teksti esittelee kehittämäni uskonto-filosofian, nimeltään **Surdismi**. Nimi on johdettu sanasta absurdi, eli mieletön tai järjetön, jonka vastakohta surdi on. Olen siis ensimmäinen surdisti.

Surdismi on agnostinen uskonto, joka ei ole ristiriidassa tieteen kanssa.

Surdismi on symmetrinen uskonto. Siinä ei ole sisäisiä, eikä ulkoisia ristiriitoja. Symmetrisyys on yksi totuuden tunnusmerkeistä.

Surdismi on varmasti maailman haastavin uskonto. Siinä ihmiseltä vaaditaan melkoisesti, jotta hän pääsee taivaaseen, jos sellaista edes on. Edes 100% usko ei vie ketään taivaaseen, vaan siihen vaaditaan pitkäjänteistä työtä ja lahjakkuutta.

Aina kun puhun jumalasta, en tarkoita että uskoisin häneen. Uskon ainoastaan mahdollisuuteen, että hän on olemassa.

6

Intergalaktinen yhteistyö

Kaukana tulevaisuudessa ihminen ja muut universumin älyköt rakentavat yhdessä tietokoneen, joka kattaa koko maailmankaikkeuden.

Soveltuvat taivaankappaleet pinnoitetaan prosessoreilla, digitaalisilla, ja kvanttisuorittimilla ja muistipiireillä.

Taivaankappaleet kommunikoivat keskenään, ne ovat eräänlaisia aivosoluja. Niistä koostuvat aivot ovat lähes koko universumin kokoiset.

Taivaankappaleiden etäisyydet ovat niin suuria, että valonnopeudella kulkeva informaatio liikkuu aivan liian hitaasti, siksi tarvitaan kvanttiedonsiirtoa.

Jotta tieto siirtyisi riittävän nopeasti, solujen välisen kommunikation täytyy perustua kvanttien lomittumisilmiöön. Tuossa ilmiössä on (vähintään) kaksi kvanttia, ja kun toinen muuttuu, niin toinenkin muuttuu.

Jos opitaan muodostamaan kvanttipareja, jotka ovat polarisoituneita samalla tavalla, voidaan muuttaa toisen kvantin tilaa, syöttämällä siihen informaatiota – tuo informaatio ilmestyy toiseen kvanttiin, josta se luetaan.

Tavoitteena on siis rakentaa niin tehokas tietokone, että sen avulla voidaan simuloida uusi universumi.

Jos absoluuttinen totuus on, että kalorin simuloimiseksi tarvitaan kalorin verran energiaa, on meidän suuruisen maailmankaikkeuden simuloiminen mahdotonta. Täten mitään Jumalia ei voi olla, jolloin ateisimi on tämän päivän tiedon pohjalta perusteltua.

Jos opitaan simuloimaan vähemmästä energiasta enemmän energiaa, ongelma on ratkaistu.

Toinen ratkaisu on simuloida pienempi universumi. Vaikka se olisi miljardisosan kokoinen, se olisi silti valtava.

Tai sitten uuden universumin voi luoda muutoin, kuin simuloiden.

Jos universumin simuloiminen käy ihmiseltä mahdolliseksi, on todennäköistä, että jokaista luonnollista universumia kohden on monta keinotekoista universumia. Ja jokaisesta näistä sikiää uusia. Se tekee luonnollisista universeista hyvin harvinaisia.

Näin ollen, jos joskus huomaamme itse olevamme mahdollisia Jumalia, on huomattavasti todennäköisempää, että meidänkin maailmamme on Jumalan alulle panema.

Alussa oli...

Jotkut väittävät, että Jumala oli ennen kaikkea, ennen materiaa.

Minun määritelmäni mukaan Jumala on olento, jolla on tietoisuus.

Tietoisuus kuitenkin vaatii materiaa, josta olla tietoinen, ja sen lisäksi materiaa, joka mahdollistaa tietoisuuden fyysisen toiminnan, eli hermosoluja tai tietoteknisiä komponentteja, joilla prosessoida ja joihin tallentaa tietoa.

On siis olemassa se ensimmäinen materiaallinen todellisuus, jossa ensimmäinen jumalallinen olento mahdollisesti syntyy ja ajan myötä panee alulle, luultavasti suuren tietokoneen avulla, seuraavan todellisuuden simulaation.

Mutta mistä tiedämme onko meidän todellisuus se ensimmäinen vai jonkun mahtavan olennon aikaansaama. Olennon, joka on aikaisemmin todennäköisesti ollut apina, siinä missä meidänkin esi-isät olivat, kehittynyt ihmiseksi ja kohonnut siitä Jumalaksi.

Vai onko maailmassamme elävä ihminen (tai joku muu älykäs rotu) se, josta kehittyy ensimmäinen Jumala, sikäli kun ihminen pystyy torjumaan käsillä olevan ekokatastrofin ja säilymään järjestäytyneenä yhteiskuntana.

Muita Jumalia voi olla myös tässä universumissa. Muita Jumalia voi olla myös eri ulottuvuuksissa.

8

Luonnollisesti syntyneitä todellisuuksia voi olla vaikka kuinka monta, mutta kuten tätä, jokaista todellisuutta koskee seuraavat vaihtoehdot:

A: se on ensimmäinen todellisuus, joka on syntynyt luonnollisesti ja **ehkä** synnyttää jumalallisen olennon, joka taas luo uuden todellisuuden, jne.

B: se on järjestyksessään ties kuinka mones jumalan luoma todellisuus, sisäkkäisten todellisuuksien jatkumossa.

Jos Jumalan aikaansaannokseksi katsotaan vain universumin synty, on jokainen ihmisen antama todennäköisyys hänen olemassa olemiselleen korkeintaankin vain arvailua.

Kysymykseen: “onko jumala olemassa?”, on yksi ainoa oikea vastaus: “ei voida tietää”. Vielä. Ehkei koskaan. Ehkä Jumalalla on joku syy olla paljastamatta itseään. Ehkei Jumalaa ole. On kysymyksiä, joihin ei ehkä koskaan saada vastausta.

Kritiikki

Simulaatioteoriaa on kritisoitu kysymällä, miksi jonkun mahtavan olennon tarvitsisi synnyttää itseään huomattavasti alkukantaisempia olentoja.

Näen ihmiskulttuurin aikuisuutta kohti kasvavana lapsena, joka kiihtyvällä vauhdilla ottaa askelia kohti täydellisyyttä, ja tietenkin kompuroi, joskus pahastikin.

Kuten jokainen lapsi on vauvaiässä hyvin samanlainen, myös kulttuurit ovat aluksi samanlaisia ja siitä vähän vanhempana omanlaisiaan, kunnes vanhempana tiedon karttuessa alkavat taas muistuttamaan yhä enemmän ja enemmän toisiaan. Lopulta, ne kaikki ovat yhtä mahtavia viisauudessaan ja hyveellisyydessään.

Jokaisella kulttuurilla on samat aikakaudet suunnilleen samoihin aikoihin ja suunnilleen samassa järjestyksessä. Jokainen kulttuuri tuottaa *jotain* täysin uniikkia ja arvokasta. Tuo uniikki on se mistä Jumala on kiinnostunut.

9

Jumala loi meidät myös sen vuoksi mitä me rotuna hänelle tuotamme: tietoa, eli kulttuuria, erilaisia teoksia, taiteen, tieteen, filosofian ja komiikan muodossa. Ihminen on hänelle vain älykäs työkalu joka ne synnyttää.

Kun ihminen luo teoksen, joka miellyttää Jumalaa suuresti, hän ylittää jumalkynnyksen. Tuolloin Jumala kopioi lihaihmissen omaan maailmaansa.

Jumalkynnys on se kultainen askel kehittyessäsi enkeliksi. Kun kapuat tuolle askelmalle, on taivaspaikka sinulle taattu. Ongelma vain on, ettemme voi sanoa milloin tuo virstanpylväs ohittuu ja onko sellaista, kuin taivas. Kuitenkin, tuottamalla hienoja teoksia, yksilöllä on edes jokin mahdollisuus päästä taivaaseen.

Täytyy myös muistaa, että tuottamalla erittäin laadukkaita teoksia, todennäköisesti ansaitset paikan myös maanpäällisessä paratiisissa.

“Jos kahta entiteettiä ei voi erottaa toisistaan, ne ovat sama entiteetti.”

Jos ylität jumalkynnyksen, sinut kopioidaan taivaaseen – joka myös on virtuaalinen todellisuus.

Kopio vastaa alkuperäistä, lihaihmistä, joten voidaan sanoa vähintäänkin sielun menevän taivaaseen.

Kun menet taivaaseen, sinun data – se mikä muodostaa sinut, kirjoitetaan *sielujen kiveen*. Kivistä sinut voidaan aina tarvittaessa palauttaa. Varmuuskopio kirjoitetaan aika ajoin. Data kirjoitetaan kiveen, koska kivi kestää hyvin aikaa.

Ne, jotka eivät ylitä jumalkynnystä, vaipuvat kuoltuaan ikuiseen unettomaan uneen. *Taivaspaikka tai ikuinen uneton uni, kummasakaan ei ole kärsimystä.*

Väittelystä

10

Väittely on hyvä tapa testata ja uudistaa mielipiteitään. Varsinkin, koska *väittely on ainoa kilpailu, jossa häviäjää saa pääpalkinnon* – eli omasta mielestään paremman mielipiteen. Eli väittelyssä ei ole häviäjää, sillä aina kun häviät väittelyn, tulet piirun verran viisaammaksi.

Perustelu antaa väitteelle voiman. Perustelun tulee sisältää loogiset ja mahdolliset empiiriset todisteet.

Väite voi olla itsessään niin voimakas, ettei se tarvitse erillistä perustelua. Joillekin, esim. lapsille, joutuu perustelemaan itsestään selviä väittämiä, mikä voi olla sekin rakentavaa. Myös lapsilta voi oppia.

Jos väite on perusteltu niin hyvin, että lähes kuka tahansa muuttaa sen myötä mielensä, on perustelulla jumalallinen voima. Sellaisilla väitteillä maailmaa muutetaan.

Aina tulee olemaan niitä, jotka eivät muuta mieltään, kun kerran ovat niin päättäneet. Ei auta loogiset, eikä empiiriset todisteet. To-

Surdismi on
uskonto ja pyhä
kirja, joka ennen
pitkää löytyy
jokaiselta asutulta
planeetalta

9 789528 050278